

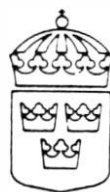
Motion till riksdagen

1989/90:Ju32

av Britta Bjelle m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1989/90:119

Övervakningskameror m.m.

Mot.
1989/90
Ju32-38

I propositionen föreslås en ny lag om övervakningskameror m.m. som skall ersätta den nu gällande lagen om TV-övervakning. I huvudsak innebär den nya lagen en bättre reglering av de integritetskränkningar som användandet av övervakningskameror oundvikligen innebär.

På några punkter anser vi emellertid att den enskildes integritet bör förstärkas ytterligare.

Skyddsändamål

Enligt propositionen skall tillstånd för integritetspåverkande övervakning som inte är ringa ges om ändamålet med övervakningen är så starkt att det allmännas intresse väger över den enskildes. Av propositionen framgår att sådant allmänintresse i första hand gäller skyddsändamål, dvs. för att förebygga brott, förhindra olyckor eller andra därmed jämförliga ändamål. Men härutöver skall övervakning kunna ske även i andra fall. Vad dessa andra situationer är framgår emellertid inte av propositionen.

Vi menar att kameraövervakning i de allra flesta fall är en synnerligen integritetsingripande åtgärd. Tillstånd skall därför ges sparsamt och reglerna för att lämna tillstånd skall vara klara och förutsägbara. Propositionens förslag att tillstånd skall ges även då skyddsändamål inte föreligger är oacceptabelt för oss, särskilt mot bakgrund av att några exempel på tänkta situationer ej ges. Vi menar att tillståndsgivning uttryckligen bör begränsas till skyddsändamål.

Ringa intrång

När integritetsintrånget bedöms som ringa för den enskilde skall tillstånd ges. Värderingen av om integritetsintrånget är ringa eller ej görs av tillståndsmyndigheten utifrån någon slags objektiv bedömning. En sådan prövningsgrund är från den enskildes synpunkt mindre lämplig. Det som kan synas vara ett bagatellartat ingrepp i integriteten ur tillståndsmyndighetens synvinkel kan mycket väl vara djupt integritetskränkande för den enskilde. I princip borde tillståndsprövningen göras utifrån en subjektiv bedömning, dvs. den enskilde avgör om ingreppet är ringa eller ej. Vi inser dock de praktiska svårigheterna med en sådan ordning och motsätter oss inte propositionen

nens förslag. Regeringen bör dock noga följa tillämpningen av denna bestämmelse och vidta nödvändiga åtgärder om tillståndsprövningarna skulle sätta den enskildes integritet åt sidan även i de ringa fallen.

Mot. 1989/90

Ju32

Överklagande av beslut

Lagförslaget innehåller en rätt för arbetstagarorganisation att överklaga ett beslut om kameraövervakning på en arbetsplats. Vi menar att sådan överklagningsrätt även bör tillkomma enskild arbetstagarare på en arbetsplats. Arbetstagarorganisationen kanske inte gör samma bedömning av integritetsintrånget som den enskilde. Om endast arbetstagarorganisation har klagorätt kan tillstånd som innebär stort lidande för den enskilde arbetstagararen komma att ges. Överklagningsrätten i samband med övervakning på arbetsplats bör således kompletteras med en subsidiär klagorätt för enskild arbetstagarare.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen med ändring av regeringens förslag beslutar att integritetsingripande tillstånd endast skall ges för uttryckligen reglerade skyddsändamål.

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om tillståndsmyndighetens bedömning av ringa ingrepp i den enskildes integritet.

3. att riksdagen med ändring av regeringens förslag beslutar att den enskilde arbetstagararen skall ha subsidiär klagorätt när tillståndsbeslutet gäller övervakningskamera på arbetsplats.

Stockholm den 17 april 1990

Britta Bjelle (fp)

Lars Sundin (fp)

Kjell-Arne Welin (fp)

Bengt Harding Olson (fp)